

Srí Lanka: VADON A TENGER- PARTON

Rengeteget zötykölődtek autóban, és kígyókat sejtettek a nyugágyuk feletti faágakon, de minden kényelmetlenséget elfelejtettek, amikor a csónakuk mellett végre megpillanthatták a világ legnagyobb állatát, a fenséges kék bálnát. A bálnanézés egy Srí Lanka-i nyaralás kötelező és lenyűgöző programja, de szerzőink, CSEKE ESZTER és S. TAKÁCS ANDRÁS még sok más miatt is szeretik az egzotikus szigetet.

Jungle Beach: amikor a dzsungel, a homok és az óceán találkozik

Egyre fontosabbak nekünk azok a helyek, ahol el lehet bújni a világ elől. Srí Lanka még ilyen. Titokzatos, kaotikus, buja és vad. 2009-ben, harminc év után véget ért a polgárháború, azóta rengeteget fejlődött a sziget, de nem olyan hirtelen, mint Délkelet-Ázsia népszerűbb országai, így még nem árasztották el a turisták. Sokan utaznak ide, főleg Európából, de a nagy tömegeket valószínűleg visszatartja a még mindig fejletlen úthálózat. Mielőtt Srí Lanka csodáiról kezdünk ömlengeni, egy valamit tisztáznunk kell: aki odamegy, rengeteget ül majd autóban. És ha szerencséje van, egy óra alatt ötven kilométert is megtehet. A zötykölődés az élmény része. És élményből bőven akad errefelé, számos kulturális, történelmi és természeti csoda vár felfedezésre. Minket most főleg az utóbbi érdekelt, ugyanis bálnanézőbe érkeztünk. Az ország nyugati részén, Mirissa körül novembertől ápriliséig, a keleti parton, Trincomalee mellett pedig májustól szeptemberig láthatjuk ezeket a békés óriásokat.

Srí Lankán érdemes backpackerként utazni, mindenhol találunk olcsó szállást és enivalót. Az utóbbi tíz évben a luxusturizmus is elkezdett kiépülni, főleg

a teaültvényeken és bizonyos partszakaszokon, de ami a legjobb, hogy a kettő között is nagyon izgalmas szálláshelyek vannak, ilyen például a semmivel össze nem téveszthető Jungle Beach, Trincomalee-től nem messze: tuk-tukkal fél óra, taxival húsz perc. A kis resort neve pontosan azt takarja, amit azután kapunk: a dzsungelben, mégis tengerparton vagyunk. És ezt a kombinációt kevés helyen tapasztalhatjuk meg. A szálloda főépületei az erdőben állnak, indákkal és fákkal sűrűn benöve, sőt fák köré építve. A bejáratától hosszú, nyitott folyosó vezet a lombkoronában az étteremhez. A kis különálló házak egy része a lagúna partján, a többi a tengerparton található, de a teljes terepet olyan sűrűn növi be a mangrove, hogy csak egy bokrokba vágott, kanyargó ösvényen jutunk ki a tengerhez, pedig alig 20 méterre lehetünk.

Keressük a szavakat, hogyan lehetne leírni ezt a furcsa partszakaszt. Ahogy kiérünk, ízléses fa nyugágyakon heverésző, olvasó vendégeket látunk, sehol egy telefonszerturista. Páran felnéznek a könyvükből, és olyan félmosoly jelenik meg a szájuk sarkában, mintha valami titkos klubba kaptunk volna hirtelen meghívást. Óriási hullámok, aranybarna homokdűnék, több helyen fekete csíkok, amelyek valójában a földből folyamatosan kimosódó ásványi anyagok. A hátunk mögött erdő és végtelen nyugalom, sehol egy szomszéd, hiszen a Jungle Beach az egyetlen hotel a környéken. Kilométereket sétálhatunk egyedül, maximum a resort egyik kutyája szegődik mellénk útitársnak.

Erről a partról indul a kishajó reggel hatkor a bálnaturára. Bő fél órán keresztül a parttal párhuzamosan lovagolunk a hullámokon, de amikor a kapitány elvétí a ritmust, akkorát koppán a műanyag motorcsónak a vízben, hogy a következő két és fél órában végig két kézzel kapaszkodunk. A nyílt tengerre érve először delfinek üdvözlök a korán kelőket, aztán a kapitány kiszúr a horizonton két páraoszlopot. „Kék bálna!” – kiáltja, és már szeljük is a habokat, amilyen gyorsan csak lehet. Mire odaérünk, ►►

Fotó a csónakból:
a gömbölyű fejű delfinek
harmincas csoportokban
bukkannak fel

Tábortüzek
a Jungle Beachen.
Ha szerencsések
vagyunk, egy gyertyafényes asztal
mellől figyelhetjük
az elemek harcát

Ámbráscetekkel májustól nyár végéig lehet találkozni Trincomalee környékén

Egy törpe KÉK BÁLNÁHOZ van szerencsénk: *méltóságteljesen* halad előttünk, majd *ELTŰNIK A VÍZ ALATT*, farokuszonyával *integetve*

hült helyét találjuk a cetnek. Az előttünk ülő ukrán lány, aki Dubajból utazott Srí Lankára, öklendezni kezd, és sajnos az édesanyját is másodpercek választják el attól, hogy rosszul legyen. Hirtelen gömbölyű fejű delfinek bukkannak fel a hajók körül, vagy harminc darab. Angolul pilótabálnáknak hívják őket, és bár nem tudjuk eldönteni, hogy most akkor delfin vagy bálna, háromszor akkora, mint a legnagyobb delfin, amelyet valaha láttunk, és amikor a harminc gömbölyű fej felváltva bukkan ki a vízből, hogy levegőt vegyen, a hanghatás olyan, mintha egy hatalmas pánsípon játszana az óceán.

A tengeribeteg utasok miatt visszafordulunk. Másnap még egyszer próbálkozunk, ezúttal egy német párral együtt vállalkozunk a túrára. Két órával az indulás után újra feltűnik a páraoszlop a horizonton. Mire odaérünk, két másik hajó

személyzete üdvözült mosollyal tudatja velünk, hogy elkéstünk. De a német turisták strammabbnak bizonyulnak a tegnapi társaságnál, ezúttal senkinek nincs hányingere, ezért úgy döntünk, ringatózunk az Indiai-óceánon, amíg újra a felszínre jön levegőt venni a bálna. Tíz perccel később megpillantjuk a világ legnagyobb állatát, a kék bálnát. Mint kiderül, egy törpe kék bálnához van szerencsénk, ez nem 25–28, mindössze 20–21 méter hosszúra nő meg, és a miénk valószínűleg a törpék között is egy kölyök, úgy 15 méterre saccoljuk, miközben végignézzük, ahogyan néhányszor levegőt vesz, méltóságteljesen halad előttünk, majd úgy dönt, hogy magunkra hagy bennünket, és eltűnik a víz alatt, utoljára a farokuszonyával integetve a kitaró kíváncsiskodóknak.

A kék kaland után a Jungle Beach árnyékos, erdei medencéje mellett pihenünk, és kókuszt szürcsölünk. Barna liánok tekeregnek mindenütt, a víz smaragdzöld, a nyugágyak melletti tóból teknősbékák és gülszemű aranyhalak tátognak a tavirózsák és lótuuszok között. Érezzük, ahogyan szép lassan kisimulnak az idegeink. Aztán a következő pillanatban már a fel-feltörő rettegésünket próbáljuk leküzdeni, hogy valamelyik liánról mérges kígyó hullik majd alá. De nem hullik. A Srí Lankán töltött há-

Könnyített fára mászás – természetes mászóka a Jungle Beach strandján, ahol mi voltunk az egyetlen gyerekes vendégek

Az étterem a sárrákokat méret szerint kategorizálja, a legnagyobb a kétkilós példány, ezt az étlapon Crabzilla néven találjuk

HIÁBA KAPUNK kötényt, még így is nyakig úszunk *a különféle mártásokban*. Igazán jó ételt enni, ráadásul kézzel, KIMERÍTI A BOLDOGSÁG *fogalmát*

rom hét alatt nem láttunk kígyókat. Elefántokat, pávákat, óriásmókusokat, krokodilokat és majmokat viszont igen.

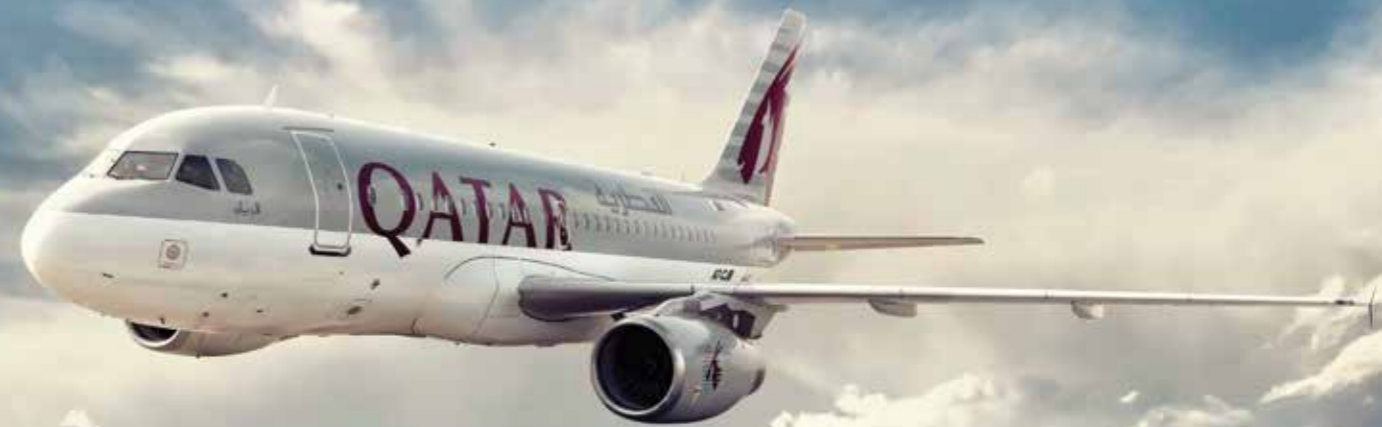
Másnap korán reggel már a legközelebbi katonai bázis felé robogunk. A bázis leszállópályáját használja a világ legszebb nevű légitársasága, a fahéjról elnevezett Cinnamon Air, az ország egyetlen légitaxija. Az icipici Cessna típusú repülőről még drámaibb a táj, átrepülünk a híres Sigiriya sziklái fölött, és alig egy óra alatt Colombóban, a fővárosban landolunk. Nem győzünk hálálkodni a pilótáknak, hogy egy amúgy üresen visszainduló járatra fölvettek minket, és nem kellett nyolc órát autózunk.

Colombóról sok rosszat hallani, de nekünk jólesik a város a vadonban töltött hetek után, ráadásul sikerült asztalt

foglalni a Ministry of Crab nevű étterembe, amelyről legendák terjednek országszerte. Utoljára a Jungle Beach főszakácsa áradozott az egyébként importra szánt, híres Srí Lanka-i sárrákról, amely egy természetes tarisznyarák, és kizárólag a lagúnákban halásszák, hogy aztán Szingapúr legjobb éttermeiben szolgálják fel. Nem véletlen, hogy hónapokra előre elkelnek az asztalok a Ministry of Crabben, ez a nagyon kevés helyek egyike az országban, ahol ezt a Srí Lanka-i különlegességet meg lehet kóstolni.

Amit a tengeri herkentyűkkel művelnek, lenyűgöző. Előételnek osztrigát, majd fésűkagylót kapunk. Aztán jönnek a különböző rákok és végül a tarisznyarák, amely majdnem akkora, mint egy focilabda, és egy fél csirkényi omlós húst sikerül kibányásznunk a borsmártástól szinte fekete állatból, rákfogókkal és különböző szűrőeszközökkel. Hiába kap minden vendég kötényt, még így is előfordulhat, hogy mindenünk ragacos lesz, nyakig úszunk majd a különböző mártásokban. Igazán jó ételt enni, ráadásul kézzel, kimeríti a boldogság fogalmát. Csak körül kell nézni a Ministry of Crabben. És tulajdonképpen az egész Srí Lanka-i utazásunk ilyen volt: néha meg kellett küzdeni a dolgokért, de annyi élménnyel, ízzel és varázslattal találkoztunk, mint kevés más országban. **mc**

FOTÓ: ON THE SPOT, THINKSTOCK, UGA ESCAPES

Válasszon úticélt Budapestről több mint 150 desztinációnk közül

Dohai átszállással már több mint 150 desztinációnk elérhető, köztük Colombo, Sri Lanka is. Fedezze fel Ázsia különleges ékszerdobozát és utazzon oda a legnagyobb kényelemben a világ egyik legfiatalabb flottájával. Élvezze díjnyertes szolgáltatásainkat, mint például a 4000 féle szórakoztató program, illetve a különleges étel-és italválaszték.

qatarairways.com

QATAR
AIRWAYS القطرية

GOING PLACES TOGETHER